

Rosberg, el perseverant

El sol es va ponent mentre al llarg d'un carrer surten focs artificials des de terra. Bramen els baixos d'uns altaveus acompanyant la fressa d'un cotxe esportiu groc daurat. El cotxe llisca, il·luminat per uns focus, pel mig de la pluja de guspies i es planta a l'escenari: enmig de l'ovació apareix Nico Rosberg; se'l veu esvelt i en forma, amb un vestit gris fosc i amb el coll de la camisa obert. Agafa un micròfon i diu que el cotxe "sembla enorme, que és un cotxe de somni". Es pregunta quan se'n podrà comprar un.

Rosberg sembla el client perfecte de Mercedes, per adquirir aquest cotxe nou de trinca que l'empresa presenta en un espectacle a Affalterbach. Més de cinc-cents cavalls de potència, baix i sòlid, i no per menys de cent mil euros. Està pensat per a homes que busquen alguna cosa més que els típics Porsche.

Per a aquesta vetllada Rosberg s'ha desplaçat a Eivissa. Actualment, és el millor pilot alemany de Fórmula 1 i probablement serà el proper campió del món. Si ho aconsegüés, igualaria el seu pare Keke, campió el 1982. I per a Mercedes seria el primer títol de Fórmula 1 des de fa cinquanta-nou anys. Això significaria alguna cosa més que els primers triomfs de Michael Schumacher i Sebastian Vettel. El primer és fill d'un constructor de forns; l'altre és fill d'un fuster. Van guanyar amb cotxes que tenen el nom d'un fabricant de moda i d'una beguda, respectivament.

Benetton, Red Bull. Rosberg, en canvi, condueix un cotxe que es diu com un cotxe.

Quan ja s'ha fet de nit, Nico Rosberg va de copilot en una limusina negra; s'ha tret l'americana i l'ha desada curosament. Tornar de pressa cap a l'aeroport. A l'espectacle els caps de l'empresa li han donat uns copets a l'espatlla; ell ha xerrat força, ha signat un parell d'autògrafs i ha concedit entrevistes. Ha parlat en alemany, anglès, francès i italià; sempre amb fluïdesa.

Parla alguna altra llengua? "El castellà", diu ell. Però avui no l'ha necessitat.

Aquest any el perseverant pilot de Mercedes Nico Rosberg pot convertir-se en campió del món. El seu rival és, precisament, Lewis Hamilton, el seu agressiu company d'equip. Rosberg, una persona sense estridències, marcarà perfil en aquest duel?

Encara ha d'enllestir un parell de coses. Amb l'Smartphone grava un vídeo amb un missatge felicitant un enginyer de l'equip pel seu casament. El seu cap de premsa li pregunta des del seient de darrere què ha de posar avui al Twitter. "Was great to drive this amazing car to the world premier. Can't wait to drive it at home", dicta Rosberg, mentre endinsa la mirada cap a la nit. El seu cap de premsa tecleja i busca els *hashtags*.

Rosberg li demana que li ensenyi un moment les frases. Després surten en direcció al món.

A vegades Rosberg sembla sorgit d'un departament de màrqueting. Pare finès, mare alemanya. Un cosmopolita, ben plantat, intel·ligent, de maneres irreprotxables, i amb una tria d'armari sempre adequada per a l'ocasió. Tant li està bé una granota com un esmòking. Sempre disposat a perseverar, a millorar pel bé de la seva carrera. Un professional del negoci de la Fórmula 1, "probablement l'esport més car del món", com diu ell.

Ja fa temps que hi és; ens oblidem sovint que ja té 29. Amb 17 ja va fer tests amb un cotxe de Fórmula 1 i amb 20 va signar el primer contracte.

Rosberg ha aconseguit no defraudar les altes expectatives, ni les del públic, ni les del seu pare, el qual afirmava: "En Nico aconseguirà més èxits que jo". Quan el seu company d'equip es deia Michael Schumacher, Rosberg era més ràpid a la pista. Va necessitar sis anys per guanyar el primer gran premi, però va demostrar una qualitat molt útil: la perseverança. És capaç d'esperar el moment just.

I ara torna a acostar-se un d'aquests moments. Fins i tot, el moment decisiu. Els Mercedes dominen la competició, són tècnicament superiors, i això es mantindrà fins a final d'any. De les tretze curses disputades fins ara, l'equip n'ha guanyat deu, i només falten sis grans premis. De fet, el campió del món només pot dir-se Nico Rosberg.

O Lewis Hamilton.

Com a company d'equip a Mercedes condueix el mateix cotxe. Depèn, doncs, d'alguna altra cosa quedar primer o no. De les qualitats humanes com la capacitat de decisió, la concentració, l'astúcia, la precisió, i també del valor, de l'instint i d'una certa desconsideració. La tecnologia de la Fórmula 1 s'ha tornat extremadament complexa, mai no havia estat tan gran el misteri de quins elements s'amaguen sota la funda de carboni dels vehicles. Tot i així, sembla que actualment la Fórmula 1 és tan fàcil d'entendre com el tennis o la boxa. Rosberg contra Hamilton. Entre ells dos les coses podríem dir que són com Agassi i Sampras, o anant més enrere, entre Ali i Frazier.

"M'encanta com lluiteu", escriu el columnista de *Bild* Josef Wagner, vigilant del nivell de testosterona en l'home alemany. "Sou l'últim gènere del *macho*, el superximpanzé".

A començament de setembre, al Gran Premi de Monza, Lewis Hamilton descansava a la sala de convidats de Mercedes. Acabava d'assegurar-se el millor lloc de sortida en els entrenaments. Va sortir a parlar amb la premsa. Sol. Rosberg va venir després. La temporada passada havien enllestit junts aquesta mena de compromisos. Des que lluiten pel títol, mantenen la distància.

Hamilton portava uns texans estripats i una samarreta, tenia el braç dret blau, ple de tatuatges. Al cap hi duia

Rosberg és el millor pilot alemany de Fórmula 1 i probablement serà el proper campió del món.

una gorra negra amb l'estrella de Mercedes, a les orelles pedres precioses brillants, de la mida d'un trosset de sucre. Penjats al coll, uns auriculars i dues cadenes d'or amb figuretes d'angelets. Semblava un cantant de rap. El micro que feia servir l'agafava amb fermesa.

Rarament han estat dos rivals al títol tan radicalment diferents. Però quin dels dos s'imposarà? L'agressiu Hamilton, que compara el seu temperament amb una "ampolla de llimonada sortint a borbolls" i que diu que ara

es juguen un "estatus de per vida", que s'ho juguen "tot"? O el reposat Rosberg?

Si Rosberg aconseguís vèncer Hamilton, això podria afinar el seu perfil. Fins ara només hi ha intents desesperats de treure-li alguna cosa forta, salvatge. Ningú no sap com fer-ho. El seu espònsor, el fabricant d'objectes decoratius Thomas Sabo, el va nomenar "rostre masculí de campanya de la col·lecció Rebel-at-heart" i el va presentar amb una mirada salvatge i un afaitat descurat. Nico, el rebel? Rosberg no és

així. Ell no provoca; no li agrada ficar la pota. No és d'enfadar-se, enfadar-se fa perdre temps i concentració, i genera nervis. L'enuig només comporta més enuig.

De joves, Rosberg i Hamilton, nascuts tots dos el 1985, van pilotar en un equip de karts. Venien de mons diferents. En la seva infantesa, Hamilton vivia en un habitatge social a Anglaterra. El seu pare, Anthony, és fill d'immigrants del Carib i va fer diverses feines per aconseguir diners per a l'esport del seu fill. Rosberg va

Dos joves Rosberg i Hamilton nascuts tots dos el 1985, dos rivals al títol radicalment diferents, però quin dels dos s'imposarà?

créixer entre Mònaco i Eivissa; Keke va construir a l'illa, al costat de casa seva, una pista de karts. El pares de Hamilton es van separar quan era petit; els de Rosberg encara són casats. Hamilton té un germà discapacitat; Rosberg és fill únic.

A causa del temps conjunt als karts, es deia durant molt de temps que eren amics. Ara, a tot estirar, es pot dir que es coneixen de fa temps. Avui la seva vida és així: Rosberg encara viu entre Mònaco i Eivissa; amb la seva dona Vivian es coneixen des que tenien nou anys, quan jugaven junts a la platja. Li encanten les albergínies fresques del seu propi hort i fa galetes sense gluten. “És divertida l'alimentació sana”, assegura. Beure'm un batut verd que he espremut jo mateix és “realment graciós”.

Hamilton té una relació intermitent amb la bellesa del pop Nicole Scherzinger. Així que té temps lliure després d'una cursa, vola amb el seu jet privat cap a Los Angeles. Quan recentment es va estendre a les xarxes socials la campanya Ice Bucket Challenge, que animava a imitar l'acció, va fer-se llançar pel cap l'aigua glaçada a la recta de boxes. I va nominar Will Smith, Tom Cruise i Naomi Campbell. Dues estrelles de Hollywood i una *top model*. “La meua vida és completament surrealista”, diu Hamilton. “Cada dia”.

Quan el 2007, un any després de Rosberg, va entrar a la Fórmula 1, va coincidir a McLaren amb l'aleshores campió mundial Fernando Alonso. Al cap d'una temporada Hamilton havia cansat i expulsat l'espanyol. L'any següent va obtenir el títol: gràcies a una maniobra d'avançament al darrer revolt.

Hamilton és un expert en el joc amb la psique de l'altre, i ara també intenta fer sortir Rosberg de la seva closca amb comentaris provocatius. Ell va créixer en condicions humils –ho va dir el mateix Hamilton una vegada–, “en Nico, amb jets, hotels i barques; la gana és diferent”. I en una altra ocasió: “De fet, no recordo mai com vaig conèixer en Nico. No solc recordar aquestes coses”. O encara: “Jo crec que Fernando Alonso ha estat fins ara el meu oponent més dur”.

Tot plegat Rosberg ho ignora. Si més no, no hi ha volgut entrar.

Abans del Gran Premi de Hockenheim, Hamilton va dir que Rosberg no era un alemany de veritat, que mai no havia viscut al país. Com si això fos important. Els campions del món de futbol es diuen Khedira, Özil o Mustafi. I Rosberg hauria pogut fer un somriure de desdeny o contestar amb una frase feta; podria haver-se mostrat una mica arrogant, fins i tot. Però Ros-

berg no pot fer una cosa així. Ell defuig l'arrogància per no ser considerat un monegasc impertinent, l'art de la superioritat li és aliè. Contra els atacs de Hamilton ha aportat arguments i s'ha justificat. Va dir que mirava la televisió alemanya, que amb els seus pares sempre havia parlat alemany, i que a més a més vibrava amb la selecció alemanya i amb el FC Bayern. Rosberg té un pensament defensiu.

Això pot tenir un paper important en la decisió de qui esdevindrà campió mundial. Rosberg té més punts, però corre el risc que Hamilton se l'emporti cap a ell i que el tregui de la pista. A Monza Rosberg es va passar de frenada i va perdre la cursa. A Spa va intentar amb vehemència avançar Hamilton, però se li va trencar l'aleró frontal i va reventar les rodes posteriors de Hamilton.

Un petit accident en una cursa, però un desastre per a Mercedes. El cap de l'equip, Toto Wolff, no donava l'abast per impedir que els seus pilots es descontrolassin. Wolff afirma: “Si guanyem el campionat, tothom dirà que Mercedes ha contribuït que la temporada fos espectacular. Però si perdem, serem els més ximplers del món”.

Rosberg va disculpar-se. És difícil dir què pensa de veritat. El que irrita d'ell és que clarament representa una cosa diferent. A Monza Hamilton i ell es van trobar un parell de vegades. Van passar quasi fregant-se sense dir res. S'ignoren d'una manera tan conseqüent que sembla com si qualsevol contacte visual fos una demostració de feblesa. En l'entrega de trofeus van fer dringar breument les ampolles de xampany. Però no es va poder veure res més que aquests gestos freds al podi.

Dos dies més tard, Rosberg no va pronunciar ni una sola vegada el nom de Lewis Hamilton. Hamilton és “el company d'equip” o senzillament “ell”. Per què no s'han dignat a dirigir-se la mirada? “Això no és del tot cert. Hem brindat junts”, diu Rosberg. “Ell fins i tot ha confirmat en l'entrevista al podi que som amics”.

Si això Rosberg encara s'ho creu seriosament, potser ja ha perdut.

Detlef Hacke
© *Der Spiegel*

Traducció d'Arnau Figueras